

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 4780/06

בפני: כבוד השופט א' א' לוי
כבוד השופט ס' ג'ובראן
כבוד השופטת ד' ברלינר

המערער: גדי לבנון

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי בבאר-שבע,
מיום 26.4.06, בת.פ. 8076/05, שניתן על ידי כבוד השופט
ח' עמר

תאריך הישיבה: כ"ט בכסלו התשס"ז (20.12.06)

בשם המערער: עו"ד ע' קידר

בשם המשיבה: עו"ד א' וסטרמן

פסק-דין

השופט א' א' לוי:

המערער, תושב חוות מעון, הועמד לדין באשמת ביצוען של מספר עבירות. נטען, כי ביום 16.2.05 התקרבו המערער ואחר לאנשים שליוו רועי צאן ערביים, ותקפו אחד מהם באגרופים ששלחו לפניו, ובהמשך בעטו בו בכטנו ובאזור אשכיו. כמו כן, תקפו המערער וחברו אדם נוסף מאלה שליוו את הרועים, חבלו בו ושדדו את מצלמתו. לזה האחרון נגרמו כתוצאה מהתקיפה חבלות ושברים בלסתו ובפניו.

באישום נוסף שיוחס למערער נטען, כי במהלך שהייתו במעצר במרחב חברון, הוא קילל וגידף אסירים ערביים, וכן שוטרים שביקשו לרסנו. יתר על כן, המערער גילה התנגדות פעילה להוצאתו מהתא כדי להובילו לבית משפט, עד שנדרש כוח של שוטרים כדי להתגבר עליו.

המערער הודה בעובדות האמורות, ובעקבות כך הורשע בעבירות של חבלה בנסיבות מחמירות, תקיפה בנסיבות מחמירות, איומים, תקיפת שוטר, העלבת עובד ציבור, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו והיזק בזדון. בגין כל אלה הוא נדון ל-27 חודשי מאסר, מאסר על-תנאי, והופעל מאסר מותנה בן 6 חודשים שעמד נגדו, בחופף.

המערער משיג בפנינו כנגד חומרת העונש. נטען, כי חלקו של המערער בתקיפה היה משני, ולכך קדם מעשה של השגת גבול מצד הרועים הערביים, שהיה מלווה בהשחתה של חיטה שזרעו המערער וחבריו. ועוד נטען, כי כתב האישום תוקן משום קשיים ראייתיים בהם נתקלה המשיבה, ולפיכך הודאת המערער השלימה את החסר וחסכה בזמן שיפוטי. באשר לאישום השני נטען, כי הסוהרים נהגו במערער ביד קשה, התעללו בו והשפילו אותו, דבר שגרם לו לפגיעות בגוף ובנפש ואף הביאוהו לבצע ניסיון אובדני. לבסוף, נטען כי הפעלת המאסר המותנה נעשתה שלא כדין, מאחר ולבית המשפט לא הוצג פסק-הדין המקורי אלא העתק ממנו, וההגנה לא היתה מודעת לכך לא במהלך הדיון ולא בעת שגובש ההסכם לשינוי כתב האישום.

לא מצאנו בכל אלה עילה להקל בעונשו של המערער. אותה צרה שנתרגשה עליו והביאה לכליאתו, מקורה בהתנהגותו שלוחת הרסן, במהלכה הוא הפגין ביחד עם אחר, אלימות קשה כלפי הקורבנות. אותה התנהגות אלימה נמשכה גם במהלך מעצרו של המערער, ועם כך לא ניתן היה להשלים. מקל וחומר שלא ניתן היה להשלים עם התנהגות זו, נוכח העובדה כי אין מדובר בפעם הראשונה בה נמצא מערער זה מעורב בפלילים. לחובתו נזקפת שורה ארוכה של עבירות רכוש, ובחודש פברואר 2003 הוא אף הורשע בהפרעה לשוטר במילוי תפקידו ותקיפת עובד ציבור. בגין תיק אחרון זה הוא נדון, בין היתר, ל-6 חודשים מאסר על-תנאי, וכפי שענינו רואות, לא חלף זמן רב, וחרף קיומו של המאסר על-תנאי, שב המערער לסורו והפעם אף ניכרת הסלמה רבה בהתנהגותו.

בנסיבות אלו לא מצאנו מקום לשנות מהעונש, ומכאן החלטתנו לדחות את הערעור.

ניתן היום, כ"ט בכסלו תשס"ז (20.12.06).

ש ו פ ט ת

ש ו פ ט

ש ו פ ט